

- 4) Zarzut czwarty dotyczący błędnego użycia podstawy prawnej.

Republika Grecka utrzymuje, że jeżeli Komisja uważała, że Republika Grecka nie stosuje prawidłowo ustawy 4002/2011, to powinna ona była wszcząć nowe postępowanie w sprawie naruszenia na podstawie art. 258 TFUE, a nie żądać dochodzenia zapłaty okresowej kary pieniężnej.

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2012 r. — Energetický a průmyslový i EP Investment Advisors przeciwko Komisji

(Sprawa T-272/12)

(2012/C 250/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Energetický a průmyslový holding a.s. (Brno, Republika Czeska) i EP Investment Advisors s.r.o. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: K. Desai, Solicitor oraz adwokaci J. Schmidt i M. Peristeraki)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 marca 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ (odmowa poddania się kontroli) w sprawie COMP/39.793 — EPH i in.
- ewentualnie, uchylenie w całości grzywny nałożonej na skarżące lub obniżenie jej do właściwej wysokości;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy tego, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasadniczych wymogów proceduralnych. W szczególności skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem ich prawa do obrony z powodu nieprawidłowości w sposobie przeprowadzenia kontroli, między innymi ze względu na nieupewnienie się przez Komisję, czy odpowiednie osoby zostały należycie poinformowane o obowiązkach ciążących na nich podczas kontroli i o skutkach ich nieprzestrzegania.
- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że twierdzenie Komisji, jakoby skarżące odmówiły poddania się kontroli, jest bezzasadne i nieproporcjonalne. Skarżące podnoszą, że przedstawione przez Komisję dowody w niniejszej sprawie, dotyczące odblokowania konta w poczcie elektronicznej lub przekierowania wiadomości elektronicznej na serwer skarżących,

nie są wystarczające, aby w oparciu o nie mogło zostać stwierdzone naruszenie art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003. Skarżące podnoszą również, że kontrola nie była przez nie utrudniana w sposób zamierzony lub w wyniku niedbałości.

- 3) Zarzut trzeci dotyczy tego, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasady „domniemania niewinności”, ponieważ Komisja nie potraktowała sprawy z należytą uwagą i w wystarczająco przejrzysty sposób, podczas gdy istniały wskazówki świadczące o niekorzystnym nastawieniu Komisji do skarżących, wynikającym z niezależnych okoliczności, które nie powinny być przypisywane skarżącym.

- 4) Zarzut czwarty (pomocniczy), podniesiony na poparcie żądania drugiego, na wypadek, gdyby Sąd nie stwierdził nieważności zaskarżonej decyzji w całości, dotyczy naruszenia przez Komisję prawa, zasady proporcjonalności i obowiązku uzasadnienia przy ustalaniu kwoty grzywny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2012 r. — FC Dynamo-Minsk przeciwko Radzie

(Sprawa T-275/12)

(2012/C 250/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Klub piłkarski „Dynamo-Minsk” ZAO (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciele: D. O’Keeffe, solicitor, i B. Evtimov, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 265/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 87, s. 37) w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2012/171/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2010/639/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 87, s. 95) w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej; i
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają prawo i są obciążone oczywistym błędem w ocenie ze względu na to, iż Rada nie wzięła pod uwagę szczególnego charakteru sportu ani podstawowego prawa do różnorodności kulturowej przy nakładaniu środków ograniczających na stronę skarżącą będącą europejskim zawodowym klubem piłkarskim o istotnej roli sportowej i kulturalnej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają obowiązek podania odpowiednich powodów umieszczenia strony skarżącej w wykazach osób i podmiotów, do których stosują się środki ograniczające.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają prawo do obrony i prawo do rzetelnego procesu ze względu na to, że nie zapewniają stronie skarżącej możliwości skutecznego wykonania jej prawa do obrony, w tym prawa do bycia wysłuchaną. Przy uwzględnieniu bliskiego związku między prawem do obrony i prawem do skutecznej kontroli sądowej zostało także naruszone przysługujące stronie skarżącej prawo do skutecznego środka zaskarżenia.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają prawo własności, jako że stanowią nieuzasadnioną ingerencję w zdolność strony skarżącej do działania w charakterze europejskiego zawodowego klubu piłkarskiego i pełnienia funkcji społecznych, wychowawczych i kulturalnych.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają zasadę proporcjonalności, w szczególności w odniesieniu do przysługującego stronie skarżącej prawa własności i jej prawa do różnorodności kulturowej, zwłaszcza z tego względu, że nie przewidują żadnych gwarancji w celu zapewnienia, by strona skarżąca mogła nadal pełnić funkcje sportowe i kulturalne jako europejski zawodowy klub piłkarski.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2012 r. — Chyżh i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-276/12)

(2012/C 250/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yury Aleksandrovich Chyżh (Mińsk, Białoruś); Triple TAA (Mińsk, Białoruś); NefteKhimTrading STAA (Mińsk, Białoruś); Askargoterminal ZAT (Mińsk, Białoruś); Bereza Silicate Products Plant AAT (rejon berezowski, Białoruś); Variant TAA (rejon berezowski, Białoruś); Triple-Dekor STAA (Mińsk, Białoruś); KvartsMelProm SZAT (Chocisław, Białoruś); Altersolutions SZAT (Mińsk, Białoruś); Prostoremarket SZAT (Mińsk,

Białoruś); AquaTriple STAA (Mińsk, Białoruś); Rakovsky brovar TAA (Mińsk, Białoruś); TriplePharm STAA (Łohojsk, Białoruś); and Triple-Veles TAA (Mołodeczno, Białoruś) (przedstawiciele: D. O'Keeffe, solicitor, i B. Evtimov, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 265/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 87, s. 37) w zakresie dotyczącym skarżących;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2012/171/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotycząca wykonania decyzji 2010/639/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 87, s. 95) w zakresie dotyczącym skarżących;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący
 - niedopełnienie obowiązku uzasadnienia wpisu skarżących na listę osób, do których zastosowanie mają środki ograniczające, ewentualnie oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Radę.
- 2) Zarzut drugi dotyczący
 - naruszenia prawa do obrony oraz prawa do uczciwego procesu, z tego względu że zaskarżone akty nie umożliwiają skarżącym skutecznego skorzystania z przysługujących im praw, w szczególności prawa do przedstawienia stanowiska; zważywszy na związek prawa do obrony z prawem do skutecznej ochrony sądowej, prawo skarżących do skutecznej ochrony sądowej również zostało naruszone.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2012 r. — Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-290/12)

(2012/C 250/34)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna i M. Szpunar, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska